

Sygn. akt: I 1 C 2343/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w G.

przeciwko L. J. i

R. B.

o zapłatę

I zasądza solidarnie od pozwanych L. J. i R. B. na rzecz powoda (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w G. kwotę 2.770,39 zł (dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt złotych 39/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 25.9.2015r. do dnia zapłaty;

II w pozostałej części umarza postępowanie ;

III zasądzoną w p-kcie I kwotę rozkłada na trzy raty, dwie po 1.000 zł , ostatnia w wysokości 770,39 zł płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca poczynając od kwietnia 2016r wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat;

IV Zasądza solidarnie od pozwanych L. J. i R. B. na rzecz powoda (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w G. kwotę 1.517,00 zł (jeden tysiąc pięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1.200,00zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

(...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w G. wniosła o solidarne zasądzenie od pozwanych L. J. i R. B. kwoty 8606,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwany L. J. jest członkiem spółdzielni i przysługuje mu spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) przy ul. (...) w G., należące do zasobów powodowej spółdzielni. W lokalu tym mieszka również R. B.. Powódka wyjaśniła, że po stronie pozwanej istnieje zaległość z tytułu opłat eksploatacyjnych za okres od 1 października 2012 r. do 30 czerwca 2015 r. w kwocie 8606,75 zł . Nadto powódka wskazała, że na kwotę dochodzoną pozwem, oprócz zaległych należności z tytułu kosztów eksploatacji lokalu w kwocie 6741, 69 zł, składają się odsetki od w/w należności w kwocie 1865, 06 zł.

(pozew - k. 2-5.)

W dniu 22 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Gdyni, w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 7427/15, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty - k. 35)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwani L. J. i R. B. wnieśli sprzeciw, którym zaskarżyli wydany nakaz zapłaty w całości. Pozwani zarzucili, że powód pochopnie wniósł pozew do sądu, albowiem niepłacenie należności objętych w/w pozwem jest wynikiem sytuacji losowej przez nich niezawinionej. Jednocześnie przyznali, że wiedzieli o zadłużeniu, ale mieli inne długi, a z powodu utraty pracy nie mogli wszystkich długów spłacić jednocześnie.

(sprzeciw - k. 37-39, 45-48.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. J. przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w G. przy ul. (...), znajdujące się w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w G./ GSM/. R. B. mieszka w tym lokalu razem z L. J.

okoliczność bezsporna, a nadto umowa sprzedaży - k. 15-16, uchwała zarządu z dnia 29.6.2004r k. 17,

Zaległości związane z w/w lokalem w okresie od dnia 1 października 2012 r. do 30 czerwca 2015 r. po uwzględnieniu wpłat :

- 1000 zł w dniu 31.8.2015r ,

- 1000 zł w dniu 30.10.2015r,

- 850 zł w dniu 14.12.2015r,

- 1000 zł w dniu 28.12.2015r,

- 750 zł w dniu 29.2.2016r,

-rozliczenie mediów - 1115, 66 zł- wyniosły 2770,39 zł. Na powyższą kwotę zadłużenia składają się:

- zaległości w opłatach w łącznej kwocie 907,28 zł,

- odsetki od w/w zaległości w kwocie 1863,11 zł.

dowód: kartoteka finansowa - k. 13-14wymiar czynszu za m-ce : X-XII 2012r, k. 18-19,I-XII 2013r- ki.20-24, I-XII 2014r-k.25-27, I-VI 2015r-k. 28-30,zestawienia kartoteki k. 71-72,

W dniu 27.7.2015r GSM wezwał pozwanych L. J. i R. B. do zapłaty kwoty łącznie 9606, 75 zł tytułem opłat za okres od 1.10.2012r do 30.6.2015r wraz z odsetkami.

Bezsporne, a nadto wezwanie do zapłaty k. 12

Pozwani dokonali następujących wpłat:

- 1000 zł w dniu 31.8.2015r ,

- 1000 zł w dniu 30.10.2015r,

- 850 zł w dniu 14.12.2015r,

- 1000 zł w dniu 28.12.2015r,

- 750 zł w dniu 29.2.2016r,

-rozliczenie mediów - 1115, 66 zł- wyniosły 2770,39 zł

Bezsporne, a nadto zgodne oświadczenie stron k. 37-39, 81-82

Sąd zważył, co następuje:

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową i pozwaną w toku postępowania. Dokumenty uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, nie były też de facto kwestionowane przez strony postępowania zarówno co do formy, jak i treści i wysokości wyrażonych w nich kwot.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że pozwanemu L. J. przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) położonym w G. przy ul. (...), należącym do zasobów powodowej Spółdzielni, a pozwana R. B. mieszka w tym lokalu. Nadto bezspornym było, że pozwani zalegają z zapłatą należności z tytułu opłat eksploatacyjnych za okres od 1.10.2012r do 30.6.2015r, a także że dokonali następujących wpłat:

- 1000 zł w dniu 31.8.2015r,
- 1000 zł w dniu 30.10.2015r,
- 850 zł w dniu 14.12.2015r,
- 1000 zł w dniu 28.12.2015r,
- 750 zł w dniu 29.2.2016r,
- rozliczenie mediów - 1115, 66 zł.

Kwestią sporną nie była też wysokość naliczanych przez powoda miesięcznych opłat związanych z korzystaniem z tego lokalu, albowiem pozwani nie kwestionowali wysokości w/w opłat, wskazywali jedynie w sprzeciwie i na rozprawie, że powód nie uwzględnił ich dotychczas dokonywanych wpłat, wobec tego mają wątpliwości, ile wynosi zaległość.

Sąd w związku z tym pominął dowód z opinii biegłego na okoliczność poprawności wyliczeń powoda, albowiem powód wykazał szczegółowo w piśmie procesowym z dnia 14.1.2016r jak liczył należności pozwanym za poszczególne miesiące i jak zaliczał dokonywane przez nich wpłaty, wyjaśniając, że nie zaliczał ich na dług najdalej wymagalny. Sporne było ile pozwani posiadają niedopłaty w zapłacie opłat eksploatacyjnych, po uwzględnieniu dokonywanych przez nich wpłat i zaliczeniu ich na poczet najdalej wymagalnego długu. Po dokonaniu wyliczenia z zaliczeniem wszystkich wpłat na poczet najdalej wymagalnego długu do zapłaty pozostało jeszcze 2770,39 zł za okres od 1.10.2012r do 30.6.2015r.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119 poz. 1116 ze zm.) członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu., na mocy art.4 ust. 11. Osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, są obowiązane uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni, z zastrzeżeniem art. 5/" Pożytki i inne przychody z nieruchomości wspólnej służą pokrywaniu wydatków związanych z jej eksploatacją i utrzymaniem, a w części przekraczającej te wydatki przypadają właścicielom lokali proporcjonalnie do ich udziałów w nieruchomości wspólnej.2. Pożytki i inne przychody z własnej działalności gospodarczej spółdzielnia może przeznaczyć w szczególności na pokrycie wydatków związanych z eksploatacją

i utrzymaniem nieruchomości w zakresie obciążającym członków oraz na prowadzenie działalności społecznej, oświatowej i kulturalnej."6. Za opłaty, o których mowa w ust. 1-2 i 4, odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni, właścicielami lokali niebędącymi członkami spółdzielni lub osobami niebędącymi członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu.

61. Odpowiedzialność osób, o których mowa w ust. 6, ogranicza się do wysokości opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania lub faktycznego korzystania z lokalu." /.

Art. 6. K.c. stanowi, że : "Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne."

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinni pozwanym ponosić na rzecz powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowodniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód.

Zdaniem Sądu powód należycie wykazał, że pozwanym byli zobowiązani do uiszczania opłat eksploatacyjnych za lokal mieszkalny nr (...) położony przy ul. (...) w G. w okresie od 1.10.2012r do 30.6.2015r tj. w okresie objętym pozwem. Pozwani nie kwestionowali, tego że są zobowiązani do ponoszenia opłat eksploatacyjnych, ani wysokości tych opłat w związku z dokonywanym przez spółdzielnię rozliczeniem . Pozwani twierdzili, że nieregularnie wpłacali kwoty na poczet zadłużenia i sądzili ,że są rozliczani przez spółdzielnię poprzez zaliczanie wpłat przez nich dokonywanych na najdalej wymagalny dług, wobec czego kwota zaległości jest niższa niż objęta pozwem. Powodowa spółdzielnia przyznała fakt, że nie zaliczała należności wpłacanych przez pozwanych na najstarszy dług i przedstawiła rozliczenie, ile wynosi ich zadłużenie za okres objęty pozwem , gdyby zaliczyć dokonane wpłaty na najstarszy dług, mianowicie - 2770, 39 zł.

Należy wskazać, że pozwani poza samym zakwestionowaniem nieuiszczonej kwoty opłat nie zgłosili żadnych konkretnych zarzutów przeciwko żądaniu pozwu. Pozwani nie przedstawili również żadnych dowodów na to, że po ich stronie nie istnieje niedopłata. Nadto należy wskazać, iż pozwani wskazywali , że nie płacą długu i jako uzasadnienie niepłacenia długu wobec powoda swoją złą sytuację majątkową i inne zaległe zobowiązania.

Wymaga podkreślenia, że wysokość opłat eksploatacyjnych za okres objęty żądaniem pozwu, tj. od 1 .10. 2012 r. do 30.6.2015 r., wynika z przedstawionych przez powoda dokumentów w postaci kartoteki finansowej i zestawień należności za poszczególne miesiące, nie kwestionowanych przez pozwanych. Zdaniem Sądu wszelkie opłaty naliczane przez powódkę w okresie od 1 .10. 2012 r. do 30.6.2015 r. ,były zgodne z obowiązującymi u powódki Regulaminami i Statutem.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na przyjęcie, że po stronie pozwanych w okresie od 1 .10. 2012 r. do 30.6.2015 r. powstała zaległość w zapłacie miesięcznych opłat związanych z korzystaniem z lokalu znajdującego się w zasobach powodowej Spółdzielni w wysokości 2770,39 zł. Dlatego na mocy art. 217. § 1.

Kpc : "Strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej.

§ 2. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

§ 3. Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione."- sąd nie dopuścił dowodu z opinii biegłego rewidenta, zgodnie z tezą par. 3 uznając, że zmierza on jedynie do przedłużenia postępowania i powstania dodatkowych kosztów.

Art. 451. § 3. kc stanowi, że w braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego.

Art. 472. kc stanowi, że: " Jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności."

Na gruncie kodeksu cywilnego należyta staranność to staranność ogólnie wymagana w stosunkach danego rodzaju (art. 355 k.c.), czyli taka, jakiej mamy prawo oczekiwać, jakiej powinniśmy się spodziewać i na jaką mamy prawo liczyć. Wzorzec należytej staranności nie jest oparty na indywidualnych cechach i właściwościach dłużnika, w szczególności na zapobiegliwości, jakiej sam on przestrzega, lecz na oczekiwaniach społecznych wobec osób, które znalazły się w określonej sytuacji . Przez należyłą staranność rozumiemy zatem obiektywnie istniejący wzorzec postępowania stworzony w celu jak najlepszego, poprawnego wykonywania zobowiązań, a jednocześnie zabezpieczający interesy zobowiązanych przez odniesienie treści staranności do danego rodzaju stosunków. Niezadowolające w porównaniu ze wzorcowym zachowaniem się dłużnika sprowadza na owego niestaranego dłużnika odpowiedzialność odszkodowawczą. Przyjmuje się, że należyta staranność jest pojęciem odnoszącym się do uzewnętrznionego zachowania dłużnika, a nie do jego przeżyć psychicznych. Dłużnik zobowiązany jest przedsięwziąć wszelkie dostępne mu środki faktyczne i prawne celem spełnienia świadczenia, zachowując staranność i zapobiegliwość wymaganą potocznie i przeciętnie w stosunkach danego rodzaju. Jednak nie oznacza to, że jego zapobiegliwość rozumiana może być jako minimalna. Stopień staranności zależy może również od stopnia ryzyka niebezpieczeństwa, występującego w stosunkach danego rodzaju. Miernik należytej staranności determinować mogą także same okoliczności, czas i miejsce, w których nastąpiło dane zdarzenie prawne. Dłużnik musi więc wykazać nie to, czy wina w ogóle zachodzi, lecz istnienie okoliczności, wyłączających jego winę . "Niezachowaniem należytej staranności" jest takie postępowaniem dłużnika, z powodu którego można mu postawić zarzut. W konsekwencji niezachowanie należytej staranności jest synonimem winy w postaci niedbalstwa, czyli winy nieumyślnej. Pojęcia "winy nieumyślnej" ustawodawca jednak w komentowanym przepisie nie używa, odwołując się do obowiązku zachowania należytej staranności. Jednakże, chociaż redakcja przepisu art. 472 k.c. wprost na to nie wskazuje, dłużnik odpowiada nie tylko za szkodę wyrządzoną z winy nieumyślnej (jako niedołożenie należytej staranności - postać niedbalstwa, zwana niedbalstwem zwykłym), ale także za rażące niedbalstwo oraz za szkodę wyrządzoną z winy umyślnej. Wniosek ten płynie z argumentacji a minori ad maius oraz z treści art. 473 § 2 in fine k.c. (por. W. Czachórski, A. Brzozowski, M. Safjan, E. Skowrońska-Bocian, *Zobowiązania...*, s. 319; T. Wiśniewski (w:) *Komentarz...*, s. 518, 521; A. Rembieliński (w:) *Kodeks...*, s. 462). Winę nieumyślną, bez względu na jej postać, zawsze w prawie cywilnym określa się mianem niedbalstwa (culpa). Niedbalstwem jest niedochowanie należytej staranności, w sytuacji gdy dłużnik powinien i jednocześnie mógł zachować się prawidłowo. Dłużnik nie chce wprowadzić wyrządzić szkody, ale do niej doprowadza przez to, że nie dochowuje należytej staranności, choć powinien i mógł postąpić prawidłowo. Podkreśla się jednak, że w sytuacji gdy dłużnik podejmuje się działań przekraczających jego kwalifikacje i możliwości - również dopuszcza się niedbalstwa (por. Z. Radwański, A. Olejniczak, *Zobowiązania...*, s. 320; T. Wiśniewski (w:) *Komentarz...*, s. 522; W. Czachórski, A. Brzozowski, M. Safjan, E. Skowrońska-Bocian, *Zobowiązania...*, s. 322). Wina nieumyślna określana jest na gruncie kodeksu cywilnego wyrażeniem "brak należytej staranności"./ por też III CKN 51/98 wyrok SN 1998-12-04 LEX nr 1215481:

"Z art. 471 k.c. wynika domniemanie, iż niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiada. W myśl art. 472 k.c., o ile co innego nie wynika z przepisów szczególnych lub z czynności prawnej, dłużnik jest odpowiedzialny za niezachowanie należytej staranności (winę). Na wierzycielu nie spoczywa ciężar dowodu faktów świadczących o winie dłużnika, lecz ten ostatni powinien dowieść faktów świadczących o niezawinienu przez niego zaistniałych naruszeń umowy"/

Biorąc pod uwagę podane wyżej wywody na temat definicji należytej staranności i przykładając je do zachowania się pozwanych w tej sprawie, należy stwierdzić, że żadne z nich nie wykorzystało instrumentów prawnych, aby dowiedzieć się w spółdzielni, jaki jest rzeczywisty stan zadłużenia lokalu, po dokonanych przez nich wpłatach, ani też na które zaległe należności zostały zaliczone ich wpłaty.

Art. 366.kc stanowi:" § 1. K. dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (solidarność dłużników).

§ 2. Aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani."

W niniejszej sprawie odpowiedzialność pozwanych jest solidarna, stąd po zastosowaniu art. 505 kpc w p-ctwie I wyroku odniesienie do solidarnej odpowiedzialności wszystkich pozwanych.

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, przy czym gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Stosownie do postanowień Statutu opłaty za korzystanie z lokalu w spółdzielni wnosi się co miesiąc z góry do 15-go dnia miesiąca.

Wobec powyższego Sąd uznał, że powodowi należą się również odsetki za opóźnienie w płatności poszczególnych miesięcznych opłat w okresie od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 czerwca 2015r., co stanowi kwotę 1863,11 zł.

Oczywistym jest, że również w zakresie żądanych odsetek pozew jest w pełni uzasadniony, w związku z czym Sąd również zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 25 września 2015 r., do dnia zapłaty.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku, na podstawie art. 4 ust. 1 w/w ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w zw. z art. 451 kc i 505 kpc w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c., zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 2770,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 września 2015 r. do dnia zapłaty.

Art. 355. § 1.kpc stanowi, że Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W niniejszej sprawie w zakresie powyżej kwoty 2770,39 zł zbędne było wydawanie orzeczenia, albowiem wpłaty pozwanych dokonane w okresach :

- 1000 zł w dniu 31.8.2015r ,
- 1000 zł w dniu 30.10.2015r,
- 850 zł w dniu 14.12.2015r,
- 1000 zł w dniu 28.12.2015r,

- 750 zł w dniu 29.2.2016r,

- rozliczenie mediów - 1115, 66 zł pokryły zaległość do kwoty 2770, 39 zł, więc w p-kcie II umorzono postępowanie powyżej kwoty 2770, 39 zł.

Art. 320kc stanowi, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Biorąc pod uwagę stwierdzenia pozwanych wyrażone w sprzeciwie oraz wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i na rozprawie, Sąd uznał, że w chwili wyrokowania sytuacja dłużników powoduje, iż wyrok zasądzący całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację, dlatego przychylił się do wniosku o rozłożenie należności na raty realne z punktu widzenia powoda i zaspokajające dążenia pozwanych przy uwzględnieniu tego, że dokonują oni wpłat najczęściej po 1000 zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt III wyroku zgodnie z zasadą, że przegrywający ponosi koszty postępowania. Orzekając o kosztach procesu Sąd kierował się tym, że konsekwencją przegrania postępowania, jest poniesienie kosztów z przegrana związanych, tj. opłaty w wysokości 300 zł, opłaty za pełnomocnictwo 17 zł i 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego strony powodowej na podstawie § 19 w zw. z § 6 pkt 5 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.) . .